

Српска
средњовјековна
књижевност

Јелена Манојловић, проф.

Српска средњовјековна књижевност настајала је упоредо са настанком и развитком српске феудалне државе дајући слику политичког, привредног и културног развоја.

С обзиром на развој српске феудалне државе, ова књижевност је прошла кроз три фазе:

1. доба настајања феудалних односа;
2. доба развијеног феудализма;
3. доба опадања и пропадања феудалних држава.

Српска средњовјековна књижевност започиње са утемељењем хришћанства, а то је вријеме Немањића. У то вријеме државна власт и црквена, увелико се допуњују. Владари подижу цркве и манастире, црква је умрле владаре проглашавала за свеце. Стефан Немања је увео обичај да неко из породице оде у манастир, или сам владар пред крај живота.

Српска средњовјековна књижевност стварана је интензивно од 13. до 15. вијека. У том периоду књижевна дјела су преписивана и украшавана у манастирима, а касније су се јавиле прве штампарије.

У овом периоду доминирају књижевне врсте: молитве, химне, похвале, биографије, љетописи, родослови, хронике, записи...